

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Siuchniński

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Małgorzata Czarторыska

w sprawie **J.J.**

o wyrok łączny

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 4 października 2023 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Okręgowego we Włocławku

z dnia 6 października 2022 r., sygn. akt II K 50/22

**uchyla wyrok łączny Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 6
października 2022 r. sygn. akt II K 50/22 i sprawę przekazuje temu
sądowi do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 6 października 2022 r., sygn. akt II K 50/22, Sąd Okręgowy we Włocławku po rozpoznaniu sprawy J. J., skazanego (zgodnie z częścią wstępną tego orzeczenia) prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 26 lutego 2002 r. (prawomocnym od dnia 6 marca 2002 r.), sygn. akt II K 176/02, za ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. popełnionych w dniach: 2 sierpnia 2000 r. i 22 września 2000 r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres 5 lat próby; postanowieniem Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 26 stycznia 2006 r. zarządzono wykonanie kary; na poczet kary zaliczono okres zatrzymania od 16 września 2016 r. do 20 września 2016 r. - rozpoczęto wykonywanie kary w dniu 17 maja 2022 r., planowane zakończenie wykonywania kary w dniu 10 września 2023 r.;

II. Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 24 czerwca 2004 r. (prawomocnym od dnia 20 stycznia 2005 r.), sygn. akt II K 1332/03, za przestępstwa: z art. 191 § 2 k.k. popełnione w dniu 29 października 2002 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 171 § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w okresie od dnia 29 października 2002 r. do dnia 7 listopada 2002 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, z art. 48 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w okresie od dnia 5 listopada 2002 r. do dnia 17 listopada 2002 r., na karę 200 stawek dziennych grzywny określając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł oraz karę 2 lat pozbawienia wolności, przy czym wymierzono karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od dnia 17 listopada 2002 r. do dnia 19 listopada 2002 r. oraz tymczasowego aresztowania od dnia 20 marca 2003 r. do dnia 24 czerwca 2004 r.; postanowieniem z dnia 4 września 2008 r. karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności;

III. Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 5 października 2004 r. (prawomocnym od dnia 13 października 2004 r.), sygn. akt II K 427/04, za ciąg przestępstw z art. 279 § 1 k.k. popełnionych w nocy 21/22 marca 2002 r. i w nocy 16/17 kwietnia 2002 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 289 § 2 k.k. popełnione w nocy z 16/17 kwietnia 2002 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, przy czym wymierzono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze

100 stawek dziennych przyjmując wysokość każdej stawki na kwotę 100 złotych; na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 29 grudnia 2003 r.; postanowieniem z dnia 12 lipca 2012 r. umorzono grzywnę;

IV. Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 27 grudnia 2004 r. (prawomocnym od dnia 12 kwietnia 2006 r.), sygn. akt III K 169/02, za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. popełnione w okresie od dnia 21 lipca 1995 r. do dnia 24 sierpnia 1995 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 30 złotych; postanowieniem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 8 lipca 2008 r. karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności, przy czym na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okresy od dnia 11 września 1995 r. do dnia 26 lutego 1997 r. oraz od dnia 18 listopada 2001 r. do dnia 19 grudnia 2001 r.;

V. łącznym Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 28 kwietnia 2005 r. (prawomocnym od dnia 6 maja 2005 r.), sygn. akt II K 50/05, łączącym kary pozbawienia wolności wymienione w punktach II i III, w których miejsce wymierzono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności; wyrok utracił moc na podstawie wyroku łącznego Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 18 kwietnia 2013 r., sygn. akt II K 16/13;

VI. nakazowym Sądu Rejonowego w Kole z dnia 13 lipca 2007 r. (prawomocnym od dnia 10 sierpnia 2007 r.), sygn. akt VI K 459/07, za przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. popełnione w dniu 4 lipca 2006 r. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przyjmując wysokość każdej stawki na kwotę 100 zł, postanowieniem Sądu Rejonowego w Kole z dnia 24 lipca 2008 r. karę grzywny zamieniono na karę pozbawienia wolności - planowane rozpoczęcie wykonywania kary w dniu 7 maja 2027 r., planowane zakończenie wykonywania kary w dniu 26 czerwca 2027 r.;

VII. Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim z dnia 19 września 2007 r. (prawomocnym od dnia 30 kwietnia 2008 r.), sygn. akt II K 112/06, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 30 kwietnia 2008 r.,

sygn. akt II Ka 24/08, za przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. popełnione w dniu 29 sierpnia 2005 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie zawieszono warunkowo na okres 5 lat próby i na podstawie przepisu art. 71 § 1 k.k. wymierzono karę grzywny w wymiarze 150 stawek przyjmując wysokość każdej stawki na kwotę 10 zł, orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat; postanowieniem Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim z dnia 17 maja 2010 r. zamieniono karę grzywny na karę pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim z dnia 22 czerwca 2010 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności - planowane rozpoczęcie wykonywania kary w dniu 10 września 2023 r., planowane zakończenie wykonywania kary w dniu 9 września 2025 r.;

VIII. Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 18 kwietnia 2012 r. (prawomocnym od dnia 26 kwietnia 2012 r.), sygn. akt II K 313/12, za przestępstwa: z art. 272 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 1 października 2007 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 275 § 1 k.k. popełnione w bliżej nieustalonym czasie od lipca 2007 r. do 1 października 2007 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wymierzono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności;

IX. Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 28 czerwca 2012 r. (prawomocnym od dnia 16 stycznia 2013 r.), sygn. akt II K 112/11, za przestępstwa: z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 22 lipca 2005 r., na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 19 listopada 2005 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym wymierzono karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

X. Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 24 lipca 2012 r. (prawomocnym od dnia 28 stycznia 2013 r.), sygn. akt II K 238/07, za przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. popełnione w dniu 15 grudnia 2006 r., na karę 2 lat pozbawienia wolności, z art. 178a § 1 k.k. popełnione w dniu 11 lutego 2007 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzono

karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 11 lutego 2007 r.,

XI. łącznym Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 18 kwietnia 2013 r. (prawomocnym od dnia 25 maja 2013 r.), sygn. akt II K 16/13, zgodnie z którym moc utracił wyrok łączny opisany w punkcie V, połączone zostały:

a) kary pozbawienia wolności wymienione w punktach: II, III i IV oraz kary grzywny wymienione w punktach: II i IV, w których miejsce wymierzono karę łączną 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okresy zatrzymania od 11 września 1995 r. do 26 lutego 1997 r., od 18 listopada 2001 r. do 19 grudnia 2001 r., od 17 listopada 2002 r. do 19 listopada 2002 r., od 20 marca 2003 r. do 5 października 2004 r., od 6 kwietnia 2011 r. do 3 lipca 2014 r. oraz karę łączną grzywny

w wymiarze 300 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 50 zł - karę pozbawienia wolności wykonano w dniu 1 września 2014 r.,

b) kary pozbawienia wolności wymienione w punktach VIII i IX, w których miejsce wymierzono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności - karę pozbawienia wolności wykonano w dniu 1 maja 2016 r.;

XII. łącznym Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 19 czerwca 2015 r., sygn. akt II K 32/15, zgodnie z którym wyrok łączny opisany w punkcie XI utracił moc w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w podpunkcie b), a w jego miejsce połączono kary pozbawienia wolności wymienione w punktach VIII i IX, orzekając karę łączną w wysokości 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 11 lutego 2007 r.; postanowieniem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 9 października 2015 r. wstrzymano wykonanie wyroku;

XIII. łącznym Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 23 marca 2018 r., sygn. akt II K 6/18, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 17 października 2018 r., sygn. akt II AKa 168/18, zgodnie z którym wyrok łączny opisany w punkcie XI utracił moc w zakresie rozstrzygnięcia zawartego w podpunkcie b), a w jego miejsce połączono kary pozbawienia wolności wymienione w punktach VIII i IX, orzekając karę łączną w wysokości 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania w dniu 11 lutego 2007 r.; postanowieniem Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 4 stycznia 2019 r. na okres zatrzymania

zaliczono również okres od 7 lipca 2015 r. godz. 8:05 do 15 lipca 2015 r. godz. 15:05 - karę wykonano w dniu 9 marca 2019 r.;

XIV. Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 21 listopada 2019 r. (prawomocnym od dnia 7 października 2020 r.), sygn. akt II K 840/17, za przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 10 stycznia 2007 r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 20 maja 2005 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności wymierzono karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności - planowane rozpoczęcie wykonywania kary w dniu 9 września 2025 r., planowane zakończenie wykonywania kary w dniu 7 lipca 2027 r.;

orzekł:

1. w myśl art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19, na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym na dzień 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach I, VI, VII, X oraz XIV i w ich miejsce wymierzył karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie 1 zaliczył okresy zatrzymania od 16 września 2016 r. do 20 września 2016 r. oraz w dniu 11 lutego 2007 r.;

3. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w sprawie wydania wyroku łącznego w pozostałym zakresie;

4. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. kosztami postępowania obciążył Skarb Państwa.

Powyższe orzeczenie nie zostało zaskarżone przez żadną ze stron postępowania i uprawomocniło się w dniu 17 listopada 2022 r.

Kasację na niekorzyść skazanego, wniósł Prokurator Generalny, który zaskarżając powyższy wyrok w całości wskazał na „*rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego - art. 366 § 1 k.p.k., art. 410 k.p.k., art. 413 § 1 pkt 4 k.p.k. w zw. z art. 574 k.p.k. i art. 572 k.p.k., poprzez*

niewzięcie pod uwagę i niewyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy, wynikających z ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego, a dotyczących postępowań wykonawczych w sprawach: Sądu Rejonowego w Kole o sygn. akt VI K 459/07 i Sądu Rejonowego we Włocławku o sygn. akt II K 238/07 i w konsekwencji błędne połączenie orzeczonych nimi kar, uznanych za niewykonane kary pozbawienia wolności, z karami pozbawienia wolności podlegającymi wykonaniu, wynikającymi z wyroków: Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 26 lutego 2002 r. (sygn. akt II K 176/02), Sądu Rejonowego w Kole z dnia 13 lipca 2007 r. (sygn. akt VI K 459/07), Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim z dnia 19 września 2007 r. (sygn. akt II K 112/06), Sądu Rejonowego we Włocławku z dni: 24 lipca 2012 r. (sygn. akt II K 238/07) oraz 21 listopada 2019 r. (sygn. akt II K 840/17) i w ich miejsce wymierzenie kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności w sytuacji, gdy wyrokiem w sprawie o sygn. akt VI K 459/07, orzeczono niepodlegającą łączeniu z karami pozbawienia wolności, samoistną karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 zł każda, którą postanowieniem Sądu Rejonowego w Kole z dnia 24 lipca 2008 r. zamieniono na zastępczą karę 50 dni pozbawienia wolności (zgodnie z treścią komparycji wyroku łącznego), przy czym postanowienie to zostało uchylone w dniu 23 września 2022 r., a kara grzywny została wykonana w całości (w dniu 21 września 2022 r., co rodziło w tym zakresie potrzebę umorzenia postępowania, zgodnie z art. 572 k.p.k.), natomiast kara łączna 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczona wyrokiem o sygn. akt II K 238/07, również nie podlegała wykonaniu, gdyż tworzące ją kary jednostkowe pozbawienia wolności weszły w skład wykonanej, w dniu 9 marca 2019 r., kary łącznej 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 23 marca 2018 r., sygn. akt II K 6/18 (co nie wynika z części wstępnej kwestionowanego rozstrzygnięcia, zarówno z pkt. X, jak i XIII), gdzie jednocześnie postępowanie w tym zakresie zostało umorzone, na podstawie art. 572 k.p.k. (pkt 3 sentencji wyroku), w wyniku czego doszło do połączenia kar niepodlegających łączeniu, z karami pozbawienia wolności, co stanowi rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku łącznego naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 85 § 1 i § 2 k.k. (w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r.)”.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku łącznego w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu we Włocławku w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Zgodzić się trzeba ze skarżącym co do tego, że wyrok łączny Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 6 października 2022 r., sygn. akt II K 50/ 22 wydany został z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisów prawa procesowego wskazanych w zarzucie kasacji jak i naruszeniem prawa materialnego, o czym mowa z kolei w uzasadnieniu tej skargi. Otóż nie ma wątpliwości co do tego, że uchybienie, którego dopuścił się sąd orzekający w tej sprawie, polegające na objęciu karą łączną kar pozbawienia wolności wymierzonych wyrokami Sądu Rejonowego we Włocławku: z dnia 26 lutego 2002 r., sygn. akt II K 176/02; z dnia 21 listopada 2019 r., sygn. akt II K 840/17; z dnia 24 lipca 2012 r., sygn. akt II K 238/07; Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim z dnia 19 września 2017 r., sygn. akt II K 112/06 - z zastępczą karą pozbawienia wolności orzeczoną w zamian za karę grzywny, którą wymierzono wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Kole z dnia 13 lipca 2007 r., sygn. akt VI K 459/07, stanowiło rażące naruszenie art. 85 § 1 i 2 k.k. Bezspornym jest, że kara zastępcza pozbawienia wolności nie podlegała i nie podlega łączeniu z którąkolwiek z kar określonych w art. 32 k.k., zatem połączenie kar zasadniczych i kar zastępczych pozbawienia wolności nie jest i nie było dopuszczalne w żadnym z obowiązujących dotychczas stanów prawnych. Uchybienie to miało przy tym istotny wpływ na treść wyroku łącznego, albowiem został on wydany pomimo braku ku temu podstaw materialnoprawnych.

Słusznie też dostrzegł autor kasacji, że orzeczona wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Kole z dnia 13 lipca 2007 r., sygn. akt VI K 459/07 kara grzywny została przez skazanego uiszczona w dniu 21 września 2022 r., wobec czego postanowieniem z dnia 23 września 2022 r. uchylono pkt 1 postanowienia Sądu Rejonowego w Kole z dnia 24 lipca 2008 r. o zarządzeniu zastępczej kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego J. J. (por. k. 250 akt dłużnika

VI K 459/07 nr karty dłużnika G 1138/07 – numeracja SN). Z tego względu nie mogła także podlegać łączeniu ani wskazana wcześniej kara zastępcza pozbawienia wolności ani też, w wypadku procedowania wg stanu prawnego obowiązującego do dnia 23 czerwca 2020 r., zasadnicza kara grzywny, którą w całości przecież wykonano. Rację ma skarżący co do tego, że sposób procedowania Sądu Okręgowego we Włocławku nie był prawidłowy, skoro jego uwadze uszła tak zasadnicza informacja, dotycząca kwestii wykonania kary, a zatem warunku uzupełniającego jedną z przesłanek orzekania kary łącznej w stanie prawnym obowiązującym na dzień 1 lipca 2015 r., a przecież to w oparciu o ten stan orzekał sąd. Co prawda przedmiotowy wyrok łączny w tej sprawie został wydany w dniu 6 października 2022 r., a więc niespełna dwa tygodnie po wydaniu postanowienia o uchyleniu decyzji o zarządzeniu wykonania kary grzywny, to jednak dysponując aktami postępowania wykonawczego w sprawie Sądu Rejonowego w Kole, sygn. akt VI K 459/07, sąd miałby możliwość powzięcia tej istotnej informacji w terminie wydania orzeczenia.

Analiza akt sprawy potwierdza (por. zarządzenie k. 31, protokół rozprawy głównej z dnia 28 września 2022 r.), że procedując w przedmiocie wyroku łącznego Sąd Okręgowy we Włocławku nie dysponował aktami sprawy, w tym aktami wykonawczymi, a jedynie uzyskanymi w toku postępowania danymi o karalności skazanego, odpisami jego wyroków karnych czy informacjami nadesłanymi z jednostki penitencjarnej oraz pozyskanymi z systemu Noe.SISP, czym bez wątpienia naruszył przepisy postępowania karnego, na które w kasacji powołuje się skarżący. Rzecz też i w tym, że nawet dane, którymi dysponował w toku procesu sąd *meriti* nie zostały przez niego prawidłowo odczytane. Chodzi tu mianowicie o kwestię rozwiązania kary łącznej orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego we Włocławku, sygn. akt II K 238/07 i objęcia tworzących ją kar jednostkowych prawomocnym i wykonanym w dniu 9 marca 2019 r. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 23 marca 2018 r., sygn. akt II K 6/18 (por. k. 12, 40, 62, 67 akt II K 50/22). Warto zauważyć, że w aktach obecnie rozpoznawanej sprawy poza szeregiem innych dokumentów, na k. 66-68 akt sprawy II K 50/22 znajduje się odpis wyroku łącznego z dnia 23 marca 2018 r. w sprawie sygn. akt II K 6/18 wraz z danymi o odbyciu orzeczonej nim kary łącznej (por. k. 68 v notatka urzędowa) oraz odpis

wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 17 października 2018 r., sygn. akt II AKa 168/18 zmieniającego ww. wyrok łączny jedynie w zakresie wymierzonej skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności. Jest więc oczywiste, że przy należytej staranności sąd wydający wyrok łączny w tej sprawie mógł z łatwością dostrzec, iż wskazany w pkt X komparycji wyrok Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 24 lipca 2012 r., sygn. akt II K 238/07 jest elementem prawomocnego wyroku łącznego Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 23 marca 2018 r., sygn. akt II K 6/18, który to wyrok został już w całości przez skazanego wykonany. Skoro więc łączona w wyroku łącznym kara pozbawienia wolności orzeczona wyrokiem Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 24 lipca 2012 r., sygn. akt II K 238/07 nie podlegała już wykonaniu, to wydanie wyroku łącznego obejmującego to skazanie, w świetle przepisów obowiązujących na dzień 1 lipca 2015 r. nie było dopuszczalne. Odmienne postąpienie Sądu Okręgowego we Włocławku, rażąco naruszało prawo materialne, tj. wówczas obowiązujący art. 85 § 2 k.k.

Mając zatem na uwadze występujące w tej sprawie rażące uchybienia, których wpływ na treść orzeczenia nie może budzić wątpliwości, zaskarżony wyrok łączny należało uchylić, a sprawę w tym przedmiocie przekazać sądowi I instancji do ponownego jej rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd dołączy wszystkie akta spraw, których dotyczy postępowanie w przedmiocie wyroku łącznego i zapisy w tych aktach będzie miał na uwadze orzekając w tym przedmiocie.

[ms]